

Наскрізний аналіз технічних характеристик продукції провідних вітчизняних виробників зі зведення блочно-модульних споруд дерев'яного типу та ціноутворення на них дозволив виділити такі пріоритетні складові, як: площа будинку, строк експлуатації, можливість цілорічної експлуатації, підведення комунікацій, енергоефективність, екологічність, пожежна безпека, вартість монтажних робіт, загальна вартість типової споруди.

ЕКОНОМІЧНА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

МАТВЄЄВА Наталя Миколаївна,

канд. екон. наук, доцент,

ЛІВШИЦ Даніель Суренович

здобувач вищої освіти

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

Система у загальному розумінні представляє собою набір взаємопов'язаних і ретельно організованих компонентів, що формують цілісну єдність. У кожній системі є певні характеристики, такі як її цілісність, порядок, стійкість і загальна мета.

Економіка будь-якої країни може бути розглянута як складна система, що складається з великої кількості взаємопов'язаних та взаємозалежних компонентів, які розвиваються відповідно до спільних для системи законів.

Економічна система - це система взаємопов'язаних і адекватно організованих елементів економіки, які утворюють цілісну структуру суспільства з загальною метою [1, с. 38].

Україна – країна зі змішаною економічною системою, тобто ефективність її функціонування залежить від активності як приватних компаній та господарств, так і від урядового втручання. Змішана економіка сучасних розвинених країн характеризується сумісністю самостійності та обмеженої централізації у керівництві національним виробництвом. Це стосується не лише взаємодії між державою та корпораціями, а також способу організації економічної діяльності самими корпораціями [2, с. 75].

Українська економіка ґрунтується на трьох основних секторах: багатогалузевій промисловості, сільському господарстві та сфері послуг. Зростання цієї економіки було вражаючим з 2000 року до 2008 року, коли почалася Велика рецесія у всьому світі та дійшла і до України. Економіка показала позитивні ознаки відновлення в 2010 році та і продовжила зміцнюватися до 2013 року. Проте в період з 2014 по 2015 рік зазнала серйозного спаду, і ВВП у 2015 році впав до рівня трохи більше половини того, що було у 2013 році [3].

Україна відноситься до країн, де процеси економічних перетворень відбуваються дуже повільно й несистематично. Це обумовлено різноманітними факторами. Зокрема, в промисловості існує значна кількість

великих та застарілих підприємств з застарілими технологічними процесами та обладнанням, що не привертає увагу ні внутрішніх, ні зарубіжних інвесторів. Економіці України потрібні значні капіталовкладення, але їх недостатньо в країні, а надходження з-за кордону уповільнюються через неефективне законодавство та нестабільність у суспільному розвитку. Сучасна економічна система України поєднує в собі як старі, так і нові елементи, при цьому не всі з них є передовими. Часто з'являються такі явища, що характерні для менш розвинутих ринкових економік (тіньова економіка, "чорний" ринок, хабарництво і корупція у чиновників, заміна товарно-грошових відносин на бартерні угоди та інше). Незважаючи на те, що за останнє десятиріччя частка державної власності в економіці різко зменшилася, а зросла частка різних форм недержавної власності (приватної, акціонерних товариств тощо - до 60%), виробництво не відзначається високою ефективністю [4, с. 198-199].

Під час обговорення кризової ситуації в українській економіці, важливо спростувати її корені. Є думка, що основними чинниками кризових явищ вітчизняній економіці є:

1. Причини, які перейшли в національну економіку із розпадом Радянського Союзу.
2. Недостатньо обдумане та неефективне управління соціально-економічними процесами неспроможними представниками влади.
3. Потреба в проведенні прогресивних реформ для трансформації економіки в сучасне економічне суспільство світового рівня [4, с. 200].

Окрім перелічених груп причин існування кризових явищ в економіці України, вважаємо за необхідне зацентрувати увагу на найбільш гострих чинниках, що слугують дестабілізуючими факторами у процесі розвитку вітчизняної економічної системи, а саме на впливі пандемії COVID-19 та військової агресії з боку Російської Федерації.

Висновки: У підсумку, можна зазначити, що українська економіка перебуває в кризовому стані з численних причин, серед яких важливе місце займають військовий конфлікт і пандемія COVID-19. Потенційним шляхом виходу з кризи є трансформація економічної системи України, котра попри складність реалізації у зв'язку з низкою об'єктивних та суб'єктивних факторів, дозволить покращити конкурентоспроможність вітчизняної економіки та сприятиме покращенню добробуту населення. Ключовими векторами трансформації соціально-економічної системи України є удосконалення макроекономічної політики, досягнення верховенства права, створення ефективного регуляторного середовища, сприяння розвитку промисловості та росту інституційної спроможності органів місцевого самоврядування і стимулювання діджиталізації економіки України.

Список використаних джерел:

1. Гражевська Н.І. Еволюція економічних систем: навч. посіб. Київ: Знання, 2011. 286 с.
2. Злупко С.М. Економіка сучасної України: навч. посіб. К.: Знання, 2017. 324 с.

3. Соціально-економічний розвиток України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/infografika/2021/soc_ek_r_Ukr/soc_ek_r_Ukr_02_21.df (Дата звернення: 20.10.2023)

4. Орловська О.В. Світові економічні кризи: причини виникнення, наслідки та шляхи подолання. Науковий вісник національного лісотехнічного університету України: збірник наук.-техн. праць. Львів, 2015. Вип. 25.2. С. 197–202.

СТАЛИЙ РОЗВИТОК МІСТ: КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

*МАЛЬОВАНИЙ Геннадій Олексійович,
здобувач третього рівня
НІКІТИН Андрій Миколайович
здобувач третього рівня
Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

Сталий розвиток міст у сучасному світі асоціюється з концепцією "розумних міст", які є прикладами передового розвитку в країнах Європейського Союзу. У країнах ЄС розвиток «розумних міст» спрямований на відповідь на економічні виклики та забезпечення безпеки життєдіяльності громадян, оскільки цей підхід інтегрує різні аспекти:

-«Розумна економіка» (smart economy): Цей аспект базується на цифровій економіці та використанні інноваційних технологій у виробництві товарів та послуг. Він сприяє ефективному використанню ресурсів, включаючи невідповідні енергетичні, природні та людські ресурси. Це сприяє переходу до інтенсивного типу економічного зростання та реалізації принципів безпеки життєдіяльності людини.

-«Розумна мобільність» (smart mobility): Цей склад забезпечує розвиток оптимальних транспортних та транзитних рішень з екологічним підходом у містах. Це включає розвиток екологічного громадського транспорту, включаючи електромобілі, що позитивно впливає на екологічну безпеку міста.

-«Розумні громадяни» (smart people): Ця концепція підкреслює важливість навичок роботи з інформаційними технологіями та цифровими знаннями, постійного підвищення рівня освіти та кваліфікації. Розумні громадяни виявляють раціональний підхід до використання природних ресурсів, використовують сортування сміття та впроваджують енергозабезпечення та ресурсозбереження.

-«Розумне життя» (smart living): Ця складова передбачає раціональне обмеження ресурсів мешканцями міста, інтеграцію інформаційно-комунікаційних технологій в різні сфери використання життя міста, включаючи громадську безпеку, транспорт та охорону здоров'я. Такий підхід сприяє забезпеченню безпеки громадян, захисту їхніх прав і свобод. Отже, сталий розвиток міст включає в себе комплексний підхід до розвитку